

Katya: a ledicia de facer feliz aos demais

Katia Blondeau é unha numeraria auxiliar do Opus Dei. Actualmente, traballa na Escola de Hostalaría Dosnon preto de Soissons (Francia).

22-09-2011

**¿Que significa para ti ser
numeraria auxiliar?**

Para min, unha numeraria auxiliar é unha cristiá, unha persoa do Opus Dei que vive o celibato , e que

procura pór aos demais (a súa familia, os seus clientes, os seus amigos) no centro do seu traballo, - no meu caso, a hostalaría- e desafortunadamente servir a Deus, coñecerlle e quererlle.

Busco crear un ambiente familiar alí onde traballo, e espero contribuír así ao equilibrio e ao benestar das persoas ás que chego coa miña profesión.

Como se concreta iso? No coidado que procuro pór nos detalles: por exemplo, ao pór a mesa para comer; ou prestando atención ás necesidades dos todos. É dicir, trátase de facer felices aos demais.

Actualmente, traballo como monitora técnica da Escola de Hostalaría Dosnon . En concreto, responsabilízome da atención e o servizo dos asistentes que acoden ás actividades de formación e aos retiros espirituais no Centro de

Encontros Couvrelles , veciño da escola de hostalaría.

Como reaccionou a túa familia ante esta elección vital túa?

Os meus pais non coñecían o Opus Dei cando eu comecei a frecuentar un centro, polo que loxicamente quixeron informarse. Fixéronme preguntas, e eu funllas respondendo. Aos poucos, puideron coñecer o clima familiar que hai na casa onde vivo e atopáronse satisfeitos e a gusto no ambiente.

Hai pouco, o meu pai, cociñeiro de profesión, viño para preparar unha cea de gala que ofreciamos a unha de nós polos seus aniversarios. E veñen os dous regularmente á Escola Dosnon ás actividades que organizamos.

Cal foi o teu percorrido profesional?

Cando terminei os meus estudos de hostalaría, traballei durante un tempo no restaurante dun gran grupo. Aprendín moito e a bo ritmo, pois os traballos de hostalaría non se improvisan. Trinchar e flamear ante o cliente, a arte da mesa, enoloxía... todo ía moi ben, pero eu quería traballar para a miña familia, o Opus Dei. Así que comecei a traballar nas tarefas domésticas dalgúns centros da Obra.

Actualmente, son profesora de restauración nunha escola de hostalaría onde, ademais, o Opus Dei ofrece unha formación cristiá ás alumnas que o desexan. Alí é onde procuro transmitir todos os meus coñecementos profesionais xunto coa atención aos demais que considero tan interesante.

Hoxe día aumentou o interese polas profesións directamente relacionadas co servizo aos

demais, anteriormente menos valoradas. ¿Que che parece este cambio de mentalidade?

Paréceme moi positivo e, á vez, ¡lórico!

É como redescubrir o valor que ten cada persoa e a necesidade que temos de ser amados. Na miña opinión, gran parte dos problemas da sociedade xorden da indeferencia con que ás veces tratámonos uns a outros.

Considero que estas profesións relacionadas co servizo contribúen moi directamente a crear unha sociedade máis humana e cálida, acolledora. Por iso paréceme lórico que cobren un novo valor: achega un beneficio enorme á sociedade.

Non pareceche que nunha época na que todo o mundo busca ter cada vez máis dereitos e traballar

menos, o voso ritmo de traballo ¿pode parecer excesivo?

Quen traballamos no sector de servizos e na hostalaría sabemos que as nosas ocupacións se escapan un pouco dos estándares: traballamos cando os demais descansan, tomamos as vacacións a destempo, etcétera.

En canto ao ritmo de traballo, evidentemente é esixente: basta con mirar ao persoal de sala ou de cociña dun restaurante nun día de afluencia alta. Pola miña banda, coas miñas 35 horas de traballo sinto satisfeita con respecto aos meus compañeiros...

Os días festivos, por tanto, ¿son sinónimo de máis traballo para ti?

¡Claro! Xa que os días nos que se celebra algo piden un pouquiño máis de atención, tesche que envorcar un pouco máis para, preparar, por exemplo, o prato favorito de alguén

ou imaxinar unha nova decoración para a mesa, algo orixinal e inesperado.

Gústame dar esta dimensión familiar ao meu traballo e manifestalo nestes detalles de agarimo cara á miña xente. A min, estes detalles non me supoñen unha carga de traballo, senón que son máis ben unha alegría, porque sabes que os demais están a gozar con iso.

É algo que sempre experimentei nos centros do Opus Dei: alí a xente tenta facer a vida alegre aos outros, especialmente se algún deles está a pasar un momento difícil, por motivos de traballo, saúde ou calquera outro motivo. Creo que as numerarias auxiliares temos un papel moi importante neste campo e iso estímúlame a levar a cabo o meu traballo con maior profesionalidade e coidado.

¿Pareceche que os traballos de servizo están ben remunerados?

O meu soldo correspóndese cos meus coñecementos e o meu traballo. Non é desorbitante, pero si suficiente.

Actualmente, estou contratada pola Escola Dosnon . Eu encárgome do meu propio sostemento económico: roupa, alimentación, libros, entretemento, etc.

Procuro gastar o diñeiro con sentido de responsabilidade, sabendo que - do mesmo xeito que calquera persoa no Opus Dei e sempre que sexa posible- podo colaborar economicamente cun gran número de iniciativas sociais , culturais e educativas que persoas da Obra levan a cabo en todo o mundo. Gústame poder contribuír ao desenvolvemento de iniciativas en países necesitados, aínda que sexa con pequenas cantidades.

Cal é a frase de San Josemaría que máis che gusta?

"Que a túa vida non sexa unha vida estéril. Se útil. Deixa pouso. Ilumina coa luminaria da túa fe e do teu amor" .

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
gl-es/article/katya-a-ledicia-de-facer-
feliz-aos-demais/](https://opusdei.org/gl-es/article/katya-a-ledicia-de-facer-feliz-aos-demais/) (22-02-2026)